

Kortweg

Hertenkampje – Woningstichting Beter Wonen is begonnen met het slopen van de panden Herenstraat 11 en 13a in Slagharen. Op den duur worden er weer woningen gebouwd, maar voorlopig blijft het terrein braak liggen. Als tijdelijke invulling wordt het er achter gelegerde hertenkampje uitgebreid.

Spaanse attracties – Nooit geweten, maar het Attractiepark Slagharen (in 1963 als Ponypark door Henk Bemboom begonnen) heeft als belangrijkste thema *Amerika rond 1850*, verdeeld over 6 gebieden: het Wilde Westen, Jules Verne, Mexicanen, Amerikaanse Indianen, New Orleans en Yellowstone. Dat staat in het bericht dat de parkdirectie heeft doen uitgaan vanwege de overname van het park door Parques Reunidos uit Spanje, het op één na grootste vrijetijdsbedrijf in Europa en het vierde in de wereld.

Voetbalschool – De zaalafdeling van voetbalvereniging HHC uit Hardenberg begint 21 maart met een Zaalvoetbalschool voor de jeugd van 14 tot 18 jaar, ondersteund door de KNVB. Hiervoor wordt 12 weken lang op de woensdagmiddag tussen 16.30 uur en 18.00 uur een training gegeven. De trainingen worden gegeven in sporthal de Meet in Hardenberg.

Jazzclub - In de foyer van theater De Voorveghter kan zondag 25 maart van 16.00 tot 18.00 uur geluisterd worden naar het Trio Oale Jaz+. Dit regionale jazztrio (Vriezenveen, Denekamp, Hardenberg) wordt speciaal voor deze gelegenheid uitgebreid met twee muzikanten.

Spinning - De Saxenburgh Groep doet op 6 juni met twee teams mee aan het wielerspektakel Alpe d'HuZes. Zij proberen met allerlei acties sponsorgeld bijeen te brengen om kanker een halt toe te roepen. De onlangs gehouden spinningmarathon in Hardenberg, opgeluisterd door Erik Hulzebosch, was een groot succes. Wie toen niet van de partij kon zijn of wie op herhaling wil, krijgt een herkansing: vrijdag 23 maart staan de spinningfietsen gereed in Vroomshoop. Om 18.30, 19.30 en 20.30 uur kunnen de deelnemers van start in Sportstudio Twente.

HHC – Het leek erop, na de eerste helft van de voetbalwedstrijd HHC-Katwijk, dat de keeper van de ploeg uit Zuid-Holland zonder te douchen de bus richting thuishaven kon nemen. Hij had niks te doen gehad, terwijl zijn college aan de Hardenberger kant er al twee om de oren had gekregen. Of eigenlijk 'slechts' twee, want de kansen van Katwijk regen zich aaneen. Toen vlak na rust de 0-3 viel leek het over en uit. Wonderlijk genoeg slaagde HHC er echter in binnen twee minuten twee keer tegen te scoren, via Kenny Kroeze en Martijn Berger. Het laatste halfuur was het gedaan met het goede voetbal (dat eigenlijk alleen Katwijk had laten zien), maar de spanning nam toen. Het opportunistische spel van HHC leverde evenwel geen derde treffer op. Dat zou ook zeer onterecht zijn geweest, want de ploeg uit het vissersdorp was duidelijk een maatje te groot. HHC heeft een ploeg voor het grootste deel van de middenmoot, zoveel werd zaterdag wel duidelijk.

Afscheid van ANWB-kantoor

HARDENBERG – Niet alleen de VVV-vestiging dreigt uit Hardenberg te verdwijnen, ook de ANWB-activiteiten worden beëindigd door het Regionaal Bureau voor Toerisme Vechtdal-IJsseldelta. GroenLinks-raadslid Kees Slingerland heeft hierover vragen gesteld

aan B&W, blijkbaar omdat hij niet als veel inwoners denkt dat het gemeentebestuur hiermee heeft te maken. Maar volgens RBT-directeur Henk van Voornveld is het stoppen met de VVV- en ANWB-activiteiten geen zaak van de gemeente, maar van de stichting RBT.

“Natuurlijk maken we elk jaar wel afspraken over de dienstverlening en over het gebruik van het geld, maar formeel bepalen wij wat er

gebeurt. Er moet niet aan de gemeente worden gevraagd wat die kan doen om de VVV-activiteiten in Hardenberg te houden, maar de ondernemers zijn aan zet. Als zij de waarde van een VVV inzien, zullen zij daarin willen investeren. Dat kan op allerlei manieren, bijvoorbeeld via informatiepunten of agentschappen maar ook, als ze dat belangrijk vinden, via een VVV-kantoor. De gemeente zou hieraan een bijdrage kunnen leveren, maar Hardenberg

heeft al aangegeven dat ze vooral wil investeren in promotie en marketing en dat de ondernemers in de eerste plaats verantwoordelijk zijn voor het gastheerschap. Daarvoor hebben zich trouwens al flink wat ondernemers gemeld.” Wat de ANWB-activiteiten betreft maakt de RBT-directeur zich weinig illusies. De ANWB heeft namelijk aangegeven niet zelf een vestiging te beginnen in Hardenberg en andere geïnteresseerden zijn er nog niet.

Boekenweek van start met lezing Rita Spijker

De twee zussen Rita (links) en Dorothee Spijker verzorgden de aftrap van de Boekenweek in Hardenberg.

© Roel Gritter

HARDENBERG - “Ik heb twee kaartjes voor het Boekenbal van vanavond, maar ik ben liever hier in Hardenberg. Vorig jaar was ik er wel en het jaar daarvoor ook, en beide keren bleek dat ik veel mensen ken maar bijna niemand kent mij. Een hoop gedoe, maar eigenlijk was er niks aan.”

Rita Spijker woont in het Groningse dorpje Middelbert maar is in 1957 geboren in Slagharen. Dinsdag 13 maart keerde ze terug naar haar geboortestreek. In het Grand café van het LOC in Hardenberg was ze de hoofdgast van de literaire avond ter ere van de start van de 77e Boekenweek. Daar bleek dat de Hardenbergers haar wel kennen. Ruim 30 bezoekers (op twee na allemaal van het vrouwelijk geslacht) waren gekomen om te luisteren naar wat de schrijfster te vertellen had over zichzelf, haar eerste stappen op het schrijverspad, haar manier van werken en de invloed van haar man op de inhoud van haar boeken. Rita was trouwens niet alleen gekomen, want ze had haar jongere zus Dorothee meegenomen, die vooraf en tussendoor een muzikale bijdrage leverde. Waar de bezoekers voor waren gekomen wist Rita niet, vandaar dat ze pen en papier had uitgedeeld waarop vragen geschreven konden worden, die ze na de pauze zou beantwoorden.

“Maar om te beginnen zal ik eerst eens iets vertellen hoe het is om schrijfster te zijn. En daarvoor moet ik beginnen aan de Herenstraat in Slagharen. Mijn ouders hadden daar een winkel met klokken, horloges,

brillen en zilver. Vooral mijn moeder, want die runde de winkel. Mijn zus vond het mooi om te helpen maar ik niet, ik stond liever wat naar achteren om te kijken en te luisteren. Ik zag veel een hoorde veel, en dat is goud voor een schrijfster. Een echter schrijfster werd ik trouwens pas veel later. Mijn debuut was in 2006, met het boek *Kreukherstellend*. Dat is nogal een apart verhaal. Tijdens een etentje in Amsterdam kwam ik in gesprek met Adriaan Krabbendam, toentertijd hoofdredacteur van uitgeverij Vassallucci, over het thema spiritualiteit. Hij beloofde een boek uit te geven als ik daarover zou schrijven. Ik keek daar eerst een beetje vreemd tegenaan, maar ach, ik had tijd over omdat mijn dochter rond die tijd uit huis ging en eigenlijk vond ik het wel leuk, want ik kreeg weer een taak, namelijk die van schrijfster. Dat ‘lege nest syndroom’ was één van de onderwerpen van dat boek. Het was als het ware een zoektocht van de hoofdpersoon naar wat ze met de rest van haar leven wilde. Toen het boek klaar was bleek dat de uitgeverij ter ziele was. Gelukkig heb ik een andere uitgever gevonden die bereid was het boek op de markt te brengen en zo kon ik op mijn 49^e debuten.”

Erg veel indruk maakte haar eerste boek niet. Er gebeurde niets: niemand die het kocht, niemand die het kende. “En daarom schreef ik maar verder, aan een nieuw boek met als titel *Tussen zussen*. Een jaar later werd *Kreukherstellend* opnieuw uitgegeven, in een goedkopere versie. En toen ging het wel leven, het werd verkocht, ik kreeg veel reacties. Misschien was het maar goed dat het eerste boek niks deed, want daardoor voelde ik geen druk bij het schrijven van het tweede boek. En dan had mijn uitgever niet, zoals vorige week is gebeurd, kunnen melden dat er inmiddels 220.000 exemplaren van mijn boeken zijn verkocht.”

Het schrijven van boeken moet trouwens niet al te letterlijk worden genomen; Rita zet namelijk geen letter op papier maar gebruikt een laptop. “Ik ga dan netjes achter mijn computer zitten, want ik heb RSI gehad en dan weet je dat je houding van groot belang is. En dan begin ik domweg met typen. Wachten op inspiratie heeft geen zin. Als die inspiratie er namelijk niet is typ ik gewoon wat ik zie. Daarna verzijn ik iets en dan ontrolt zich het verhaal vanzelf. Ik heb veel geluk, want ik hoef weinig na te denken, de ene zin volgt op de andere. Na zo’n beetje driekwart van het boek bespreek ik de inhoud van het boek met mijn man. Hij is theatermaker en heeft veel verstand van dramatiek en opbouw van een stuk en hij bedenkt hoe het boek kan eindigen. Meestal

zijn dat een stuk of vijf, zes dingen die ik eerst allemaal verwerp, maar ze helpen mij uiteindelijk wel om zelf iets te bedenken. En vaak gebeurt er aan het eind van mijn boeken nog iets onverwachts. Bij verhalen werkt dat trouwens niet, vandaar dat mijn verhalenbundel *De liefste moeder die ik ken* anders in elkaar steekt. Die verhalen hebben opvallend vaak de dood als thema. Dat heeft voor een deel te maken met mijn ‘baan’ als spreker bij begrafenissen en crematies voor het Humanistisch Verbond. Ik interviewde de nabestaanden of mensen uit hun omgeving en maakte dan een verhaald dat ik vertelde tijdens de uitvaartplechtigheid. En ik heb zelf een kindje gekregen dat is overleden, een grote gebeurtenis die in mijn verhalen vaak terugkeert.”

Of haar boeken autobiografisch zijn, was een van de vragen die de schrijfster uit het publiek kreeg. Volgens Rita zijn ze dat niet, hoewel veel mensen denken van wel. “Misschien wel voor een deel, want ik verwerk de verhalen die ik heb gehoord in nieuwe verhalen, in zoverre is het wel iets van jezelf. Waarschijnlijk denken veel mensen dat mijn werk over mij en mijn familie gaat, omdat ik graag schrijf in de ik-vorm en in de tegenwoordige tijd. Je zit dan als schrijfster dicht op de huid van de hoofdpersoon en daar voel ik mij het prettigst bij. Maar verder is het fictie, verzonden verhalen, met hooguit een stukje Rita Spijker.”